

رابطه سبک دلستگی و رشد اجتماعی در کودکان نارساخوان و عادی

صدیقه صفائی / کارشناس ارشد روان‌شناسی تربیتی

چکیده:

روان‌شناسان بر روابط کودکان با کسانی که مراقبت از آنها را به عهده دارند تاکید نموده و این کنش‌های متقابل را اساس عمدۀ رشد عاطفی، شناختی و اجتماعی قلمداد کرده‌اند. در واقع سلامت تحولی فرد در هر دوره، معلوم عواملی است که یکی از ارزشمندترین این عوامل در دوره حساس زندگی اینستی دلستگی می‌باشد. از این رو پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه میان سبک دلستگی و رشد اجتماعی در کودکان نارساخوان و عادی شهر سمنان انجام شده است. نمونه مورد بررسی شامل ۳۰ دانش‌آموز پسر نارساخوان و ۳۰ دانش‌آموز پسر عادی پایه چهارم و پنجم ابتدائی بودند. کودکان نارساخوان از مراکز اختلالات یادگیری و کودکان عادی به صورت نمونه گیری تصادفی خوش ای از دبستان‌های شهرستان سمنان گزینش شدند. به منظور اندازه‌گیری سبک دلستگی و رشد اجتماعی از مقیاس سبک دلستگی رونقی و مقیاس رشد اجتماعی وایلند استفاده شد و جهت تعیین هوشی‌بر شرکت کنندگان جهت ورود به نمونه پژوهشی نیز از آزمون هوش ریون کودکان بهره برده شد. یافته‌های انسان داد که رابطه مثبتی میان سبک دلستگی این و رشد اجتماعی در هر دو گروه وجود دارد. همچنین بین سبک دلستگی اختربایی و رشد اجتماعی در هر دو گروه و دلستگی احتمابی و رشد اجتماعی در دانش‌آموزان عادی رابطه منفی دیده شد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که سبک دلستگی می‌تواند رشد اجتماعی را در هر دو گروه نارساخوان و عادی پیش‌بینی کند؛ به گونه‌ای که دلستگی این با رشد اجتماعی بیشتر همراه است.

واژه‌های کلیدی: سبک دلستگی، رشد اجتماعی، نارساخوانی

مقدمه

مراحل گوناگون زندگی نسبتاً پایدار می‌مانند و تعامل‌های اجتماعی را تحت تاثیر قرار می‌دهند (واترز^۱، مریک^۲ و ترباکس^۳، ۲۰۰۰). کیفیت دلستگی کودک به مادرش بر تمامی روابط شخصی وی تاثیر می‌گذارد و با قابلیت بالای او در روابط میان فردی آینده‌اش رابطه دارد (فگوت^۴، ۱۹۹۵). بی‌شک یکی از جنبه‌های ارزشمند رشد انسان، فرآیند اجتماعی شدن اوست. ذاتی بودن زندگی جمعی در انسان، ضرورت تماس با دیگران را به عنوان امری گریز ناپذیر جلوه گر می‌سازد. رشد اجتماعی، دارنده ارتباط سالم و منطبق با موقعیت در افراد است. کودکانی که مهارت اجتماعی کافی کسب کرده‌اند در ایجاد ارتباط با همسالان و یادگیری در محیط آموزشی موفق‌تر از کودکانی هستند که فاقد این مهارت می‌باشند (معدنی‌پور، رنجبر، کاکاوند، ثانی‌ذاکر، ۱۳۹۰).

منظور از رشد اجتماعی فرد، تاثیر متقابل وی با

روان‌شناسان بر روابط کودکان با کسانی که مراقبت از آنها را به عهده دارند؛ تاکید نموده و این کنش‌های متقابل را اساس عمدۀ رشد عاطفی^۱، شناختی^۲ و اجتماعی^۳ قلمداد کرده‌اند. هرگاه اختلالی در این روابط عاطفی ایجاد شود بالطبع امنیت عاطفی کودک مختلط می‌شود که آثار آن در رفتار وی منعکس می‌گردد. در واقع سلامت تحولی فرد در هر دوره، معلوم عواملی است که یکی از مهم‌ترین این عوامل در دوره حساس زندگی، اینستی دلستگی می‌باشد (رازقی، غباری بناب، مظاہری، ۱۳۸۴).

سبک‌های دلستگی به الگوهای درونکاری معینی از دلستگی گفته می‌شود که شکل پاسخ‌های رفتاری افراد به جدایی از نگاره‌های دلستگی و پیوند مجرد با این نگاره‌ها را تعیین می‌کند. این سبک‌ها عمده‌تاً بر اساس تجربه‌های کودک با مادر(مراقب) شکل می‌گیرند، در

4 - Waters

5 - Merrick

6 - Treboux

7 - Fagot

1 - affective

2 - cognitive

3 - social

تعامالت موفق اولیه می‌تواند آثار منفی رشد روانی اجتماعی کودکان را کاهش دهد (ساندھیم^۸ و ولر^۹، ۲۰۰۴). از سویی این گونه ارتباطات نزدیک به گونه‌ای ژرف با شبکه‌های دلبستگی رابطه دارند (بالبی^{۱۰}، ۱۹۶۹، به نقل از موید فر، آقا محمدیان و طباطبایی، ۱۳۸۶). مرویان حسینی (۱۳۷۶) در مطالعه‌ای به این نتیجه رسید که میزان مشکلات رفتاری در دانش‌آموزان دارای اختلالات خواندن و نوشتن بیشتر از دانش‌آموزان عادی است و این دانش‌آموزان دارای رشد اجتماعی و عزت نفس پایین‌تری هستند.

از این رو با توجه به اهمیت تعاملات نخستین کودک در شکل‌گیری روابط اجتماعی آینده او و تاثیر مشکلات یادگیری بر این روابط، هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه شبکه دلبستگی و رشد اجتماعی در کودکان نارساخوان و عادی است.

بر این اساس فرضیه‌های زیر مطرح می‌باشد:

- ۱- بین شبکه‌های دلبستگی و رشد اجتماعی در کودکان عادی ارتباط وجود دارد.
- ۲- بین شبکه‌های دلبستگی و رشد اجتماعی در کودکان نارساخوان ارتباط وجود دارد.
- ۳- بین شبکه دلبستگی و رشد اجتماعی کودکان عادی و نارساخوان تفاوت معنی داری وجود دارد.

روش:

جامعه پژوهش شامل تمامی دانش‌آموزان عادی و نارساخوانی بودند که در سال تحصیلی ۸۹-۹۰ در دستانهای شهر سمنان تحصیل می‌کردند. نمونه مورد بررسی شامل ۳۰ دانش‌آموز پسر نارساخوان و ۳۰ دانش-آموز پسر عادی پایه چهارم و پنجم ابتدایی بودند. کودکان نارساخوان از مراکز اختلالات یادگیری و

دیگران و پذیرش نقش‌های اجتماعی است. رشد اجتماعی در بر گیرنده رشد، نوع دوستی، درستکاری، دفاع از خود و تعلق، همکاری، خویشن‌داری و انگیزه پیشرفت است (نلسون^۱ و ایرائل^۲، ۱۳۷۱). تشخیص رشد اجتماعی از رشد ذهنی بسیار مشکل است. زمانی رشد اجتماعی حاصل می‌شود که بتوان به درجه‌ای از توانایی در ارتباطات اجتماعی دست یافت که به آسانی در اجتماع و میان دیگران زندگی کرد و سازگاری داشت. تاثیر رشد اجتماعی در موفقیت شغلی و پیشرفت اجتماعی نیز کاملاً محسوس است (وایترمن^۳، ۱۳۷۶). آنچه که در حال حاضر بیشتر بر آن تاکید می‌شود، سهم نظریات شناختی در توجیه رشد اجتماعی است. محور این نگرش بر این موضوع استوار است که سطح شناختی کودکان و طرح‌های ذهنی آنان، با تجربه‌های محیطی به شکل متقابل تاثیر گذارده و موجب رشد اجتماعی می‌شود (نلسون و ایرائل، ۱۳۷۱).

narasخوانی نوعی اختلال یادگیری زبانی است که به نقایصی در زبان نوشتاری از جمله خواندن و هجی کردن می‌انجامد. درصدهای متعددی برای narasخوانی ذکر شده است که از این میان آنچه مورد تفاهem عده بسیاری از پژوهشگران می‌باشد ۵- ۱۰ درصد است (جیسون^۴ و دیوید^۵، ۲۰۰۴). بررسی‌ها نشان داده است narasخوانی در همه گروه‌های کودکان بدون توجه به جنس آنها و در همه گروه‌های اجتماعی، سطوح ذهنی و نواحی جغرافیایی اتفاق خواهد افتاد. این افراد در زمینه واج-شناسی و آگاهی صرفی، آسیب‌دیده‌اند (لارسن^۶ و نیپولد^۷، ۲۰۰۷).

1 - Nelson

2 - Ieraiel

3 - Witzman

4 - Jason

5 - David

6 - Larsen

7 - Nippold

بیشتری برخوردار است. با استفاده از این آزمون می‌توان کیفیت شایستگی‌های اجتماعی را در ۸ طبقه بررسی کرد. ضریب پایایی با بازآمایی ۱۲۳ نفر، ۰/۹۲ گزارش شده است؛ با این توضیح که فاصله بازآمایی از یک تا ۹ روز بوده است (پرستار، ۱۳۸۸).

ناسافوانی در همه گروه‌های کودکان

بدون توجه به جنس آنها و در همه گروه‌های اجتماعی، سطوح ذهنی و نوامی مخراғایی اتفاق فواهد افتاد. این افراد در زمینه واهمشناسی و آگاهی صرفی، آسیب‌دیده‌اند

مقیاس سبک دلبستگی: سبک دلبستگی آزمودنی‌ها در این پژوهش با استفاده از مقیاس دلبستگی تعیین خواهد شد. این مقیاس توسط رونقی (۱۳۸۷) تهیه شده است و برای سنجش کیفیت دلبستگی کودکان ۱۲-۶ ساله کاربرد دارد. این پرسشنامه شامل ۲۸ جمله است که به سبک هارتراخته شده است و در این سبک جملات به صورت دو تایی ارائه می‌شوند که اولین جمله نشان دهنده‌ی رفتار ایمن و دومین جمله نشان دهنده‌ی رفتار اضطرابی یا اجتنابی می‌باشد. آلفای کرونباخ برای سوالات اضطراب معادل ۰/۸۲ و برای سوالات اجتناب ۰/۹۰ محاسبه شده است. برای تعیین پایایی مقیاس از روش بازآمایی استفاده شده است. همبستگی نتایج بین اجرای اول و اجرای مجدد در مؤلفه اضطراب ۰/۵۲ و در مؤلفه اجتناب ۰/۵۶ بوده است که در سطح ۰/۰۰۰۱ معنی دار است (معدنی‌پور، رنجبر، کاکاوند، ثایی‌ذاکر، ۱۳۹۰).

معیار ورود برای گروه کودکان نارساخوان و عادی شامل موارد زیر بود: داشتن بهره هوشی طبیعی، فقدان نقص بینایی جبران نشده، فقدان نقص شنوایی، عدم ابتلاء به فلح مغزی یا آسیب مشهود حسی- حرکتی. در مراکز اختلالات یادگیری پس از انتخاب تصادفی دانش‌آموزان، پرونده ایشان به منظور اطمینان از عدم هرگونه نقص مورد

کودکان عادی به صورت نمونه گیری تصادفی خوش‌های از دبستان‌های شهر سمنان گزینش شدند. برای کنترل متغیر جنس تنها دانش‌آموزان پسر مورد مطالعه قرار گرفتند. با توجه به ماهیت موضوع پژوهش و با توجه به هدف پژوهش حاضر، طرح پژوهش از نوع همبستگی بود.

ابزار پژوهش:

آزمون ریون: آزمون ریون برای اندازه‌گیری هوش افراد در همه سطوح توانایی به کار می‌رود. این آزمون دارای دو فرم است که در این پژوهش از فرم ویژه کودکان که برای سنجش هوش کودکان ۵ تا ۱۰ ساله به کار می‌رود، استفاده شده است. آزمون ریون کودکان توسط براہنی (۱۳۷۴) در مورد کودکان تهران هنجاریابی شده است. دامنه ضرایب پایایی بازآمایی این آزمون از ۰/۶۹ تا ۰/۹۱ و نیز ضرایب پایایی دو نیمه کردن از ۰/۸۱ تا ۰/۹۳ بوده است. برای برآورد روایی آزمون همبستگی نمرات آزمون با معدل سالانه حدود ۰/۱۲ تا ۰/۴۸ ذکر شده و به طور کلی آزمون ریون از اعتبار و روایی کافی برخوردار است و هوش عمومی را می‌توان با آن سنجید (به نقل نریمانی و رجبی، ۱۳۸۴).

مقیاس رشد اجتماعی وایلنند: این مقیاس توسط ادگار وایلنند تهیه و در سال ۱۹۶۵ در آن تجدید نظر کلی به عمل آمد. مقیاس بلوغ اجتماعی وایلنند یکی از مقیاس‌های اندازه‌گیری توانایی‌های رشد یابنده است و میزان مسئولیت‌پذیری و توانایی فرد را در تامین نیازهای عملی می‌سنجد. وایلنند باور داشت که می‌توان کیفیت شایستگی‌های اجتماعی را با جمع‌بندی کارهایی که در سنین گوناگون انجام می‌شود؛ سنجید. اگرچه این مقیاس گستره سنی تولد تا ۲۵ سالگی را در برمی‌گیرد، اما نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهد که روایی و پایایی آن در سنین پایین‌تر و به ویژه در گروه‌های کم توان ذهنی از توانایی

اجتماعی کودکان نارساخوان رابطه معناداری وجود دارد. این رابطه به ترتیب برابر بود با 0.36 ($p < 0.05$) و 0.47 ($p < 0.01$). این نتایج تایید کننده فرض اول و دوم پژوهش می‌باشد.

یافته‌های توصیفی به همراه نتایج حاصل از آزمون t در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱- نتایج آزمون t سبک دلستگی و رشد اجتماعی کودکان نارساخوان و عادی

درجه معناداری	درجه آزادی	t	انحراف استاندارد	میانگین		مدل
۰,۰۰۰	۵۸	-۱۰,۳۱	۹,۹۴ ۱۴,۲۵	۷۳,۵۸ ۸۷,۲	نارساخوان عادی	رشد
۰,۸۳	۵۸	-۰,۱۰	۲,۴۹ ۲,۵۶	۱۳,۴۰ ۱۶,۳۵	نارساخوان عادی	سبک دلستگی ایمن
۰,۸۴	۵۸	۰,۱۴	۳,۵۱ ۳,۵۳	۱۵,۳۳ ۱۱,۶۰	نارساخوان عادی	سبک دلستگی اجتنابی
۰,۰۱۹	۵۸	۱,۵۷	۳,۸۹ ۲,۶۵	۱۸,۸۳ ۱۳,۳۸	نارساخوان عادی	سبک دلستگی اضطرابی

نتایج حاصل از آزمون t نشان داد بین کودکان عادی و نارساخوان از لحاظ رشد اجتماعی، تفاوت معنی‌داری وجود دارد که فرض سوم را تایید می‌کند.

جدول ۲- نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام رشد اجتماعی بر اساس سبک دلستگی ایمن

سطح معنی‌داری	T	بنا	خطای استاندارد	B	R^2	منبع تغیرات
۰,۰۰۰*	۴,۵۵	۰,۶۵	۰/۳۹	۱,۸	۰/۴۲	رشد اجتماعی

$P < 0/0001^*$

نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون گام به گام برای پیش‌بینی رشد اجتماعی کودکان عادی بر اساس سبک دلستگی ایمن در جدول ۱ آمده نشان می‌دهد که سبک دلستگی ایمن $0/42$ ، تغیرات رشد اجتماعی

بررسی قرار گرفت. برای گزینش کودکان عادی نیز نخست پنج آموزشگاه انتخاب شدند و از هر آموزشگاه دو کلاس در مقطع چهارم و پنجم ابتدایی و از هر کلاس سه نفر مورد بررسی قرار گرفتند. همچنین نتایج حاصل از اجرای آزمون هوش نشان داد که هر دو گروه دارای بهره هوش طبیعی بودند که تفاوت معنی‌داری بین نمرات مشاهده نشد.

روش اجرا به این صورت بود که پس از گزینش نمونه موردنظر، ابتدا آزمون هوش ریون برای دانش‌آموز در مکانی آرام انجام شد. پس از بررسی نتایج این آزمون و مشاهده هوشبهر طبیعی دانش‌آموزان عادی و نارساخوان و اطمینان از عدم وجود تفاوت معنادار در دو گروه، با هماهنگی مسئولان مدرسه از مادران دانش‌آموزان خواسته شد که در آموزشگاه حضور یابند. سپس آزمون رشد اجتماعی وايند با پرسش از ایشان اجرا شد. به منظور اجرای مقیاس سبک دلستگی، دانش‌آموزان دوباره در مکانی با آرامش قرار گرفتند و سوالات از ایشان پرسیده و پاسخ‌های آنان ثبت و نمره گذاری شد.

در پژوهش حاضر از آمار توصیفی برای تعیین فراوانی، درصد و میانگین استفاده شده است و به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آماری، مانند همبستگی پرسون، آزمون t و تحلیل رگرسیون گام به گام استفاده شده است.

یافته‌ها:

با استفاده از همبستگی پرسون میان سبک دلستگی ایمن، اجتنابی و اضطرابی و رشد اجتماعی در دانش‌آموزان عادی رابطه معناداری دیده می‌شود که به ترتیب برابر بودند با $0/65$ ، $0/48$ و $0/43$ ($p < 0.01$) و $0/05$ ($p < 0.05$). نتایج حاصل از همبستگی پرسون نیز نشان می‌دهد که میان سبک‌های دلستگی ایمن و اضطرابی با رشد

و همکاران؛ ۲۰۱۲). از این رو پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه سبک دلستگی و رشد اجتماعی در کودکان نارساخوان و عادی انجام گرفت.

همان گونه که فرض شده بود میان سبک دلستگی و رشد اجتماعی در کودکان عادی رابطه وجود داشت این رابطه در خصوص دلستگی ایمن مثبت و در مورد سبک-های اضطرابی و اجتنابی منفی بود. در کودکان نارساخوان نیز میان سبک دلستگی ایمن و رشد اجتماعی رابطه مثبت و دلستگی اضطرابی و رشد اجتماعی رابطه منفی مشاهده شد. این نتایج با یافته‌های کان من^۶ و حمید^۷ (۱۹۹۸) همخوان است. تامسون به این نتیجه رسید کودکانی که دلستگی نایمن داشتند مشکلات رفتاری بیشتری داشتند. همچنین از نظر مهارت‌های اجتماعی در درجه خیلی پایینی قرار داشتند و مشکلات بیشتری در تعامل‌های اجتماعی نشان دادند. مشکلات هوشی با مهارت‌های اجتماعی مرتبط بود و مشکلات اجتماعی با دلستگی ارتباط داشت. (به نقل از رازقی، غباربناب و ظاهری، ۱۳۸۴). فراتحلیل انجام شده توسط اشتایدر، اتکینسون و تردیف (۲۰۰۱) نشان داد که بین کیفیت دلستگی و سازگاری اجتماعی رابطه وجود دارد. میزان پرخاشگری و رفتار ضد اجتماعی شاخصی از ناسازگاری بود. همچنین بین دلستگی ایمن و روابط مثبت با همسالان رابطه معناداری وجود دارد.

در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت که با استناد به اینکه تردید، تعارض، تخاصم، درماندگی و آشفتگی جزو ویژگی‌های افراد مضطرب و دوسو گرا است؛ این افراد به شدت در معرض درگیری، تضاد، درماندگی و رفتار نابهنجار در موقعیت تنفس زا و روابط اجتماعی قرار می‌گیرند و همین امر مایه ناکامی در روابط میان فردی و در نهایت ایجاد مشکلاتی در رشد اجتماعی خواهد شد.

6 - Ka an men
7 - Hamid

کودکان عادی را تبیین می‌کنند ($F_{(1,29)}=20,76$). $P<0/0001$.

جدول ۳- نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام رشد اجتماعی بر اساس سبک دلستگی اضطرابی

متغیر	R^2	B	استاندارد خطای بتا	T	معنی داری سطح
رشد اجتماعی	۰,۲۲	-۱,۷۷	-۰,۶۲	-۰,۴۷	-۲,۸۵ [*]

$P<0/001^*$

نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون گام به گام برای پیش‌بینی رشد اجتماعی کودکان نارساخوان بر اساس سبک دلستگی اضطرابی در جدول ۲ آمده است. سبک دلستگی اضطرابی ۰/۲۲ تغییرات رشد اجتماعی کودکان نارساخوان را تبیین می‌کنند ($F_{(1,29)}=8/12$). $P<0/001$. همچنین نتایج به دست آمده از مقایسه همبستگی‌ها گویای وجود تفاوت معنادار در همبستگی سبک دلستگی ایمن و رشد اجتماعی در دو گروه کودکان نارساخوان و عادی بود ($Z=2.46$)

بحث:

خواندن و ناتوانی در آن یکی از حوزه‌های بسیار مهمی است که معمولاً مشکلات بیشتری را برای دانش-آموزان ناتوان در یادگیری پدید می‌آورد (تارویان، نیکلاس و فاوست؛ ۲۰۰۷). این مشکلات بر روابط اجتماعی و عاطفی تاثیرگذار خواهد بود. دلستگی شیوه‌ای است که برای مفهوم‌سازی و سنجش کیفیت روابط دوگانه به کار می‌رود (واحدی و مرادی، ۱۳۸۸). پژوهش‌های بسیاری بر رابطه میان سبک دلستگی و رشد اجتماعی تاکید کرده‌اند (هلتیگان^۱، لمبرت^۲، سیفر^۳، اکاس^۴، بوئر^۵

1 - Haltigan

2 - Lambert

3 - Seifer

4 - Ekas

5 - Bauer

کاهش تاثیر مثبت دلستگی ایمن بر ایجاد روابط اجتماعی سازنده است. کودکان نارساخوان به دلیل دریافت توجه منفی به ویژه در اماکن آموزشی که بیشترین فرصت را برای ایشان در برقراری روابط اجتماعی فراهم می‌کند و در نتیجه طرد از گروه‌های اجتماعی، با تاخیر در رشد اجتماعی مواجه شوند.

از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به مشکلات موجود در دسترسی به نمونه بیشتر کودکان نارساخوان اشاره کرد که تعمیم پذیری آن را کاهش می‌دهد. همچنین برای شناسایی مشکلات احتمالی کودکان با اختلالات یادگیری به ویژه در روابط اجتماعی، پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های مشابه و تکمیلی با چنین نمونه‌هایی صورت گیرد و سرانجام در خصوص کاربردهای پژوهش حاضر می‌توان به این نکته اشاره کرد که با شناسایی مشکلات دلستگی و رشد اجتماعی کودکان نارساخوان، با در پیش گرفتن رویکردهای درمانی متمرکز بر بهبود دلستگی و ایمن‌سازی آن، می‌توان به بهبود و رفع نواقص روابط اجتماعی این کودکان پرداخت و سرانجام زمینه‌های رشد اجتماعی سالم ایشان را فراهم نمود. با توجه به این نکته که در پژوهش حاضر مشخص شد که میان رشد اجتماعی کودکان نارساخوان و عادی تفاوت وجود دارد؛ همچنین شواهد، گویای تاثیر متقابل عدم رشد اجتماعی و ناسازگاری‌های اجتماعی در تشید نارساخوانی است؛ بهبود مهارت‌های اجتماعی با کمک والدین و مریان، به ویژه در محیط آموزشگاه از اصلی ترین راهکارهای بهبود روابط و تعاملات اجتماعی و به تبع آن کاهش احتمالی مشکلات نارساخوانی خواهد بود. زیرا دانش آموزان زمان قابل توجهی را در مدرسه به سر می‌برد و به کمک آموزگاران آماده فرآگیری مهارت‌های متعدد و گوناگون خواهند بود.

همچنین می‌توان گفت که روابط دلستگی ایمن در ایجاد اعتماد کودکان برای کشف موقعیت‌های ناآشنا اجتماعی کمک می‌کند. این عوامل می‌تواند تاثیر چشمگیر در رشد اجتماعی و گسترش تعامل‌های اجتماعی داشته باشد.

رابطه دلستگی و رشد اجتماعی

در سبک ایمن در دو گروه، تفاوت معنی‌داری دارد. این نکته ممکن است حاصل تاثیر نارساخوانی بر رشد اجتماعی و به تعویق انداختن آن باشد که باعث کاهش تاثیر مثبت دلستگی ایمن بر ایجاد روابط اجتماعی سازنده است

در رابطه با فرضیه سوم نیز، نتایج نشان داد که تفاوت معناداری میان رشد اجتماعی در دانش آموزان عادی و نارساخوان وجود دارد. برخی پژوهش‌ها دریافتند که دانش آموزان مبتلا به اختلالات یادگیری، در کلاس پرخاشگری و بدرفتاری بیشتری نشان می‌دهند که به طرد آنها می‌انجامد. عزت نفس و خودپنداره ضعیف هم می‌تواند تاثیر منفی بر پیشرفت بگذارد. (مرویان حسینی، ۱۳۷۶؛ نریمانی و رجبی، ۱۳۸۴). رابتز و زوبریک به مشکلاتی در روابط بین فردی و شایستگی اجتماعی کمتر در میان کودکان نارساخوان اشاره کردند (۱۹۹۳)؛ به نقل از باعزت، (۱۳۸۷). این ناهنجاری‌ها که ناشی از عدم رشد اجتماعی کافی و مناسب کودک است، می‌توانند بر اثر ایجاد احساس شکست در این افراد باشد که خود می‌تواند مایه تشید نارساخوانی شود.

همچنین مشخص شد که رابطه دلستگی و رشد اجتماعی در سبک ایمن در دو گروه، تفاوت معنی‌داری دارد. این نکته ممکن است حاصل تاثیر نارساخوانی بر رشد اجتماعی و به تعویق انداختن آن باشد که باعث

منابع:

- باعزت، فرشته (۱۳۸۷). تعیین عوامل اختلال‌های هیجانی موثر بر نارساخوانی دانش آموزان مقطع ابتدایی، پژوهش در حیطه کودکان استثنایی، ۴۰۴-۴۱۲.
- پرستار، علی (۱۳۸۸). مقیاس رشد اجتماعی واينلد، تهران: شرکت هوش آزمای نوید.
- رازقی، نرگس؛ غباری بناب، باقر؛ مظاہری، محمد علی (۱۳۸۴) مقایسه الگوهای دلبرستگی کودکان تحت حمایت مراکز شبانه روزی با کودکان تحت حمایت خانواده، پژوهش در حیطه کودکان استثنایی، ۱۶، سال پنجم، شماره ۲، ۱۸۳-۱۶۵.
- مرویان حسینی، رضا (۱۳۷۶). شناسائی، تحلیل و مقایسه مشکلات رفتاری با رشد اجتماعی و عزت نفس دانش آموزان دارای اختلالات خواندن و نوشتan با دانش آموزان عادی. زنجان، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان. سومین سمینار سراسری اختلالات رفتاری کودکان و نوجوانان.
- معدنی پور، کبری؛ رنجبر، ف؛ کاکاوند، ع؛ ثایی ذاکر، ب (۱۳۹۰). رابطه سبک دلبرستگی با خوش بینی و احساس تنها بی در دانش آموزان ۹-۱۲ سال شهر کرج، دوره ۱، شماره ۱.
- موید فر، هما؛ آقا محمدیان، حمیدرضا؛ طباطبایی، سید محمود (۱۳۸۶). رابطه سبک‌های دلبرستگی و عزت نفس اجتماعی، مطالعات روان‌شناسی، ۱، ۱۷-۷۲، ۲ و ۳.
- نریمانی، م؛ رجبی، س (۱۳۸۴). بررسی شیوع و علل اختلالات یادگیری در دانش آموزان دوره ابتدایی استان اردبیل، پژوهش در حیطه کودکان استثنایی، ۱۷، سال پنجم، شماره ۳، ۲۵۲-۲۳۱.
- نلسون، ریتاویکس، ایرائل، اس، سی؛ (بی‌تا) اختلالات رفتاری کودکان، منشی طوسی (متجم: ۱۳۷۱)، مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.
- وایتنمن، الیس (بی‌تا). رشد اجتماعی برای جوانان و خانواده‌ها. ترجمه سینا نظری (متجم: ۱۳۷۶)، تهران: انتشارات آرین.
- واحدی، شهرام و مرادی، سمانه (۱۳۸۸). رابطه سبک‌های دلبرستگی پدر و مادر با سازگاری هیجانی، رفتاری و اجتماعی در دانشجویان غیربومی سال اول، مجله علمی پژوهشی اصول بهداشت روانی، سال یازدهم، شماره ۳، ۲۲۲-۲۲۳.

Fagot, B. I. (1995). *Parenting boys and girls*. In M. H. Bornstein (Ed.) *Handbook of parenting* (vol. 1, 163-183). Mahwahnj: Erlbaum.

Jason L. David J.F.(2004) *Development of Phonological Awareness*, Current Direction in Psychological Science, 14(5), 255-259 .

Ka-on man & Hamid, N (1998). *The relationship between attachment and causal attributions in chinese trainee teachers*. Personality and individual differences. 24, 3, 357-361.

Larsen, J.& Nippold, M. (2007) *Morphological analysis in school- aged children,dynamic assessment of a word learning strategy*: Language, Speech and Hearing services in schools:3(2), 112-122.

Scheneider, B. H., Atkinson, L. & Tardiff, c.(2001) *Child parent attachment and children's peer relations: A quantitative review*. Dev psychol, 37.86-100.

Sundheim, S. T., & Voeller, K. K. (2004). *Psychiatric implications of language disorders and learning disabilities: Risks and management*. Journal of Child Neurology, 19(10), 814–826.

Taroyan, N.A., Nicolas, R. I. & Fawcett, A. J.(2007). *Behavioral and neurophysiological correlates of dyslexia in the continuous performance task*. Clinical Neurophysiology,118(4), 845-855.

Waters, E. Merrick, S. , Treboux, D. , Crowell, J. , & Albersheim,, L. (2000).*Attachment security in infancy and early adulthood: a twenty- year longitudinal study*. Child Development, 3, 684-689.